

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 527

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 14 iunie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 116 din 16 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, devenit art. 7 alin. (1), din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
660/718. — Ordin al secretarului general al Guvernului și al ministrului economiei privind actualizarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „LEA 400 kV d.c. (1 c.e.) Constanța Nord—Medgidia Sud”	4–5
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL	
64. — Decizie privind aprobarea Cerințelor de acreditare a unui organism de monitorizare a codurilor de conduită în temeiul art. 41 din Regulamentul (UE) 2016/679	6–10
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
594. — Ordin pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la art. 4 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale.....	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 116**

din 16 martie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, devenit art. 7 alin. (1), din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Anca Driha în Dosarul nr. 1.299/93/2019 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.021D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât aceasta este nemotivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.299/93/2019, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**. Excepția a fost ridicată de Anca Driha într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că textul criticat prezintă caracter special, constituind o derogare de la regula de drept comun a taxei judiciare de timbru în cazul acțiunilor și cererilor evaluabile în bani, instituită de art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, regulă potrivit căreia taxa se determină prin calcul procentual asupra cuantumului pretențiilor. Or, prin art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, legiuitorul a instituit o taxă judiciară de timbru în cuantum fix, respectiv 100 lei, independentă de cuantumul pretențiilor reflectând evaluarea reclamantului privind despăgubirile solicitate pentru anumite categorii de daune morale. Se menționează că această constatare este necesară pentru a arăta că, fiind o normă cu caracter special, interpretarea sa se impune a fi făcută de o manieră strictă, în limita intenției legiuitorului.

6. Se arată că textul criticat nu supune taxei judiciare de timbru speciale și fixe de 100 lei orice pretenții în legătură cu

daunele morale, ci doar în măsura în care acestea sunt invocate de o persoană fizică. Totodată, potrivit art. 72 din Codul civil, cu denumirea marginală „*Dreptul la demnitate*”, „(1) Orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale. (2) Este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane [...]”, aspect de natură a confirma faptul că aceste două noțiuni constituie dimensiuni particulare ale demnității, fără însă a-i epuiza înțelesul.

7. Se afirmă că nici „în doctrina relevantă, legiuitorul, în mod prudent, nu dă o definiție demnității, dar o înțelege în principal prin prisma a două noțiuni — onoarea și reputația — fără însă ca acestea să fie singurele. Concluzia nu este contrazisă nici de faptul că în art. 30 alin. (6) din Constituție privind libertatea de exprimare sunt amintite distinct și succesiv demnitatea și onoarea, cel din urmă termen fiind o reiterare aplicativă a celui dintâi”.

8. Căutând rațiunea reglementării dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, se apreciază că aceasta rezidă din Decizia Curții Constituționale nr. 778 din 12 mai 2009, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

9. Se menționează că „din perspectiva interpretării teleologice, dincolo de textul reținut de Curtea Constituțională, într-o variantă ulterioară de reglementare proprie modificării Legii nr. 146/1997 aduse prin art. 4 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000, legiuitorul a avut în vedere sub aspectul taxei judiciare de timbru «*stabilirea și acordarea de despăgubiri persoanei fizice pentru daunele morale aduse onoarei, demnității, reputației, vieții intime, familiale sau private, ori dreptului la imagine*». Referința este necesară pentru a observa că, în concepția sa, legiuitorul a operat la un moment dat o delimitare între *onoare, demnitate și reputație*, respectiv alte drepturi din categoria celor ale personalității, anume cele referitoare la *viața privată și la propria imagine*. Deși aceste norme juridice nu mai sunt în prezent în vigoare, totuși, lecturându-le, pot fi înțelese mai facil sensurile cu care au fost investiți termenii folosiți în art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, utilizați și în reglementările anterioare, aceasta și prin prisma analizei circumstanțiate făcute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 778 din 12 mai 2009”.

10. Se arată că, potrivit art. 29 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la „*stabilirea și acordarea despăgubirilor decurgând din condamnarea sau luarea unei măsuri preventive pe nedrept*” (lit. d), „*cauzele penale, inclusiv despăgubirile civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând din acestea*” [lit. i)], „*stabilirea și acordarea despăgubirilor civile pentru pretinse încălcări ale drepturilor prevăzute la art. 2 și 3 din Convenția*

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, cu modificările ulterioare” [lit. j)] și „drepturile și interesele legitime pretinse de foștii deținuți și persecutați pentru motive politice în perioada regimului comunist din România” [lit. k)]. În aceste ipoteze, nu se percepe, deci, nicio taxă judiciară de timbru pentru cererile privind acordarea de despăgubiri pentru daunele morale.

11. De asemenea, în materia contenciosului administrativ, art. 16 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 instituie în cazul cererilor cu caracter patrimonial, implicit și al celor vizând daune morale, o taxă judiciară de timbru în cuantum de 10% din valoarea pretinsă, dar nu mai mult de 300 de lei. Se apreciază, însă, textul a fi derogator doar de la dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, rezultând că este o normă specială în raport de acesta, instituind pe de o parte o altă cotă procentuală de calcul al taxei (10%) în funcție de valoarea pretențiilor formulate, iar, pe de altă parte, un cuantum maxim al taxei ce poate fi percepută (300 de lei). În schimb, se apreciază că art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 prezintă caracter special în raport cu art. 16 din același act normativ, primul text constituind norma în materie de taxe judiciare de timbru aferente acțiunilor în despăgubiri pentru daune morale aduse onoarei, demnității și reputației, în timp ce al doilea text reprezintă dreptul comun în ceea ce privește taxa judiciară de timbru aferentă cererilor formulate în contencios administrativ, având caracter patrimonial, prin care se solicită și repararea pagubelor cauzate printr-un act administrativ pretins nelegal.

12. **Tribunalul Ilfov — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, având în vedere că soluția legislativă actuală este justificată atât timp cât legiuitorul optează, în ipoteza despăgubirilor pentru daune morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice, pentru sistemul unei taxe fixe, și nu la valoare, deoarece o acțiune cu un astfel de obiect reprezintă un mod specific de apărare juridică a atributelor personalității umane, caracterizate în art. 1 alin. (3) din Constituție, ca fiind valori supreme în statul de drept și în felul acesta se asigură accesul la justiție, necondiționat de plata unei taxe judiciare de timbru la valoare. De asemenea, față de lipsa unor critici de neconstituționalitate clare și concise, instanța apreciază că nu se poate face o analiză la obiect, în concret nefiind identificate elemente care să conducă la concluzia existenței vreunui viciu de constituționalitate a textului de lege supus analizei.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, având următorul cuprins: „Acțiunile privind stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice se taxează cu 100 lei”. Curtea observă că ulterior sesizării sale, prin Legea nr. 32/2021 pentru completarea art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 17 martie 2021, dispozițiile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au fost completate cu un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins: „(2) Acțiunile și cererile având ca obiect despăgubiri civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând din vătămări ale integrității fizice și/sau psihice se taxează cu 100 lei”, textul criticat regăsindu-se la alin. (1) al art. 7. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7, devenit art. 7 alin. (1), din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

17. Autoarea excepției nu indică prevederile constituționale în raport cu care a invocat excepția de neconstituționalitate.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă ce va cuprinde 3 elemente, respectiv: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea, în sine, a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție *sine qua non* a existenței acesteia. De aceea, Curtea a constatat că în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele 3 elemente menționate.

19. Având în vedere cele reținute în jurisprudența sa, Curtea constată că, în cauza de față, autoarea excepției de neconstituționalitate nu indică norma constituțională pentru a cărei încălcare textul legal criticat este considerat neconstituțional și nici motivele de neconstituționalitate pe care se întemeiază critica formulată. În realitate, în susținerea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia invocă o serie de interpretări ale unor texte din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, fără a motiva pretinsa contradicție între textul criticat și prevederi sau principii constituționale.

20. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, devenit art. 7 alin. (1), din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Anca Driha în Dosarul nr. 1.299/93/2019 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

SECRETARIATUL GENERAL
AL GUVERNULUI
Nr. 660 din 7 iunie 2023

MINISTERUL ECONOMIEI
Nr. 718 din 29 mai 2023

ORDIN

privind actualizarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „LEA 400 kV d.c. (1 c.e.) Constanța Nord—Medgidia Sud”

Având în vedere:

— art. 2 alin. (3) lit. d¹) și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și art. 4 alin. (3) din Legea energiei electrice și gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 1.198/2021 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „LEA 400 kV d.c. (1 c.e.) Constanța Nord—Medgidia Sud”;

— Decizia Directoratului Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. nr. 590/2023 de aprobare a actualizării devizului general actualizat și a indicatorilor tehnico-economici ai investiției „LEA 400 kV d.c. (1 c.e.) Constanța Nord—Medgidia Sud”;

— Decizia Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 1.947/2022 de aprobare a Planului de dezvoltare a rețelei electrice de transport pentru perioada 2022—2031 în care este prevăzut și proiectul „LEA 400 kV d.c. (1 c.e.) Constanța Nord—Medgidia Sud”,

luând în considerare Referatul nr. 233.406 din 25.05.2023, aprobat de către conducerea Ministerului Economiei,

în temeiul:

— art. 42 alin. (1) lit. b) și art. 43 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 53 din Legea bugetului de stat pe anul 2023 nr. 368/2022;

— art. 7 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 137/2020 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările și completările ulterioare,

secretarul general al Guvernului și ministrul economiei emit următorul ordin:

Art. 1. — Se actualizează indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „LEA 400 kV d.c. (1 c.e.) Constanța Nord—Medgidia Sud”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Economiei va face demersurile necesare ca în actul normativ de rectificare a bugetului de stat pe anul 2023 să se aloce suma de 155.966 lei, pentru plata despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere a obiectivului de investiții „LEA 400 kV d.c. (1 c.e.) Constanța Nord—Medgidia Sud”.

Art. 3. — Responsabilitatea pentru realitatea, exactitatea și corectitudinea datelor transmise care au stat la baza emiterii prezentului ordin revine Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

Ministrul economiei,
Florin Marian Spătaru

ANEXĂ

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
actualizați ai obiectivului de investiții „LEA 400 kV d.c. (1 c.e.) Constanța Nord—Medgidia Sud”

Titular: Statul român, prin Ministerul Economiei

Beneficiar: Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Amplasament: Unitățile administrativ-teritoriale de pe teritoriul județului Constanța: municipiile Constanța și Medgidia, orașul Murfatlar, comunele Bărăganu, Ciocârlia, Cumpăna și Valu lui Traian

Indicatorii tehnico-economici

Denumirea indicatorului	Valoarea aprobată prin Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 1.198/2021 (lei, fără TVA)	Valoarea actualizată (lei, fără TVA)
Valoarea totală a investiției, din care: Construcții-montaj	110.811.016 61.811.872	144.494.358,95 83.999.815,86
Eșalonarea investiției: Anul I Anul II	77.567.711 33.243.305	101.146.051,00 43.348.307,95
Capacități	1385 MVA	1385 MVA
Durata de realizare	18 luni	18 luni

LEA 400 kV d.c. (1 c.e.) Constanța Nord—Medgidia Sud va fi alcătuită din două tronsoane distincte:

— un tronson de linie electrică subterană în cablu-simplu circuit 400 kV, între stația 400 kV Medgidia Sud și capetele terminale amplasate pe suportii metalici de sub cadrul de trecere LEA-LES situat lângă stâlpul terminal nr. 110, având o lungime de cca 2 km;

— un tronson de linie electrică aeriană 400 kV dublu circuit, la care se echipează un singur circuit, între stâlpul terminal nr. 1 din fața stației Constanța Nord și stâlpul terminal numărul 110 din apropierea stației Medgidia Sud, având o lungime de aproximativ 35,35 km.

— Lungimea LEA 400 Kv: 35,35 km

— Lungimea LES 400 kV: 2 km

— Număr stâlpi LEA 400 kV: 110

— Tensiunea LEA: 400 kV

Finanțarea investiției:

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează în baza Contractului de finanțare nr. C947/11.10.2022 (Proiect MF 2021 — 2 RO 0-009) încheiat între Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., în calitate de beneficiar, și Ministerul Energiei, în calitate de autoritate națională de implementare și gestionare a fondurilor alocate României din Fondul de modernizare, din surse proprii ale Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., precum și alte surse legal constituite și în completare de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Economiei, suma de 155.966 lei, sumă aferentă despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al obiectivului de investiții, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL

DECIZIE

privind aprobarea Cerințelor de acreditare a unui organism de monitorizare a codurilor de conduită în temeiul art. 41 din Regulamentul (UE) 2016/679

Având în vedere că prevederile art. 40 alin. (4) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), denumit în continuare *Regulamentul general privind protecția datelor*, stabilesc faptul că un cod de conduită cuprinde mecanisme care permit organismului de monitorizare să efectueze monitorizarea obligatorie a respectării dispozițiilor acestuia de către operatorii sau persoanele împuternicite de operatori care se angajează să îl aplice, fără a aduce atingere sarcinilor și competențelor autorităților de supraveghere care sunt competente în temeiul art. 55 sau 56 din Regulamentul general privind protecția datelor,

întrucât art. 41 alin. (1) din Regulamentul general privind protecția datelor stabilește faptul că monitorizarea respectării unui cod de conduită în temeiul art. 40 poate fi realizată de un organism care dispune de un nivel adecvat de expertiză în legătură cu obiectul codului și care este acreditat în acest scop de autoritatea de supraveghere competentă,

în considerarea dispozițiilor art. 24 alin. (3), art. 28 alin. (5) și art. 32 alin. (3) din Regulamentul general privind protecția datelor, potrivit cărora aderarea la coduri de conduită aprobate poate fi utilizată ca element care să demonstreze respectarea obligațiilor de către operator și împuternicitul operatorului, precum și existența garanțiilor suficiente pentru punerea în aplicare a unor măsuri tehnice și organizatorice adecvate, astfel încât prelucrarea să respecte cerințele prevăzute în același regulament și să asigure protecția drepturilor persoanei vizate,

văzând prevederile art. 57 alin. (1) lit. p) și ale art. 64 alin. (1) lit. c) din Regulamentul general privind protecția datelor potrivit cărora autoritatea de supraveghere elaborează și publică cerințele de acreditare a unui organism de monitorizare a codurilor de conduită în conformitate cu art. 41,

ținând cont de cerințele prevăzute de dispozițiile art. 41 alin. (2) din Regulamentul general privind protecția datelor, pe care un organism pentru monitorizarea respectării unui cod de conduită trebuie să le îndeplinească pentru a fi acreditat,

având în vedere dispozițiile art. 41 alin. (4) din Regulamentul general privind protecția datelor potrivit cărora organismul de monitorizare ia măsuri corespunzătoare, sub rezerva unor garanții adecvate, în cazul încălcării codului de către un operator sau o persoană împuternicită de operator, inclusiv prin suspendarea sau excluderea respectivului operator sau a respectivei persoane din cadrul codului, și informează autoritatea de supraveghere competentă cu privire la aceste măsuri și la motivele care le-au determinat,

văzând dispozițiile art. 41 alin. (5) din Regulamentul general privind protecția datelor, potrivit cărora autoritatea de supraveghere competentă revocă acreditarea unui organism în cazul în care nu mai sunt îndeplinite cerințele pentru acreditare sau măsurile luate de organismul în cauză încalcă Regulamentul general privind protecția datelor,

ținând cont de dispozițiile art. 41 alin. (6) din Regulamentul general privind protecția datelor, conform cărora art. 41 nu se aplică prelucrării efectuate de autorități și organisme publice, definite de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare,

luând în considerare Orientările nr. 1/2019 privind Codurile de conduită și organismele de monitorizare potrivit Regulamentului (UE) 2016/679, denumite în continuare *Orientările nr. 1/2019*, și Orientările nr. 04/2021 privind codurile de conduită ca instrumente pentru transferuri, emise de Comitetul european pentru protecția datelor, denumit în continuare *Comitetul*, care conțin principalele criterii pentru aprobarea codurilor de conduită, inclusiv cu privire la existența unor mecanisme care permit organismului de monitorizare să efectueze monitorizarea obligatorie a respectării dispozițiilor codului de către operatorii sau persoanele împuternicite de operatori care se angajează să îl aplice, fără a aduce atingere sarcinilor și competențelor autorităților de supraveghere care sunt competente în temeiul art. 55 sau 56 din Regulamentul general privind protecția datelor,

ținând cont de dispozițiile art. 41 alin. (3) din Regulamentul general privind protecția datelor, conform cărora autoritatea de supraveghere competentă transmite Comitetului proiectul de cerințe pentru acreditarea unui organism de monitorizare, în conformitate cu mecanismul pentru asigurarea coerenței menționat la art. 63 din același regulament,

în considerarea Avizului nr. 3 din 3 februarie 2023 al Comitetului, referitor la proiectul Cerințelor de acreditare a unui organism de monitorizare a codurilor de conduită, emis în temeiul art. 41 din Regulamentul (UE) 2016/679, comunicat Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal la data de 16 februarie 2023,

în baza Notei Direcției juridice și comunicare nr. 136 din 31.08.2020 cu privire la proiectul de Decizie privind aprobarea Cerințelor de acreditare a unui organism de monitorizare a codurilor de conduită în temeiul art. 41 din Regulamentul (UE) 2016/679,

în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (5) și (6) și ale art. 10 lit. a)—d) din Legea nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, republicată, precum și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, aprobat prin Hotărârea Biroului Permanent al Senatului nr. 16/2005, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Cerințele de acreditare a unui organism de monitorizare a codurilor de conduită în temeiul art. 41 din Regulamentul (UE) 2016/679, prevăzute în anexa care face

parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal,
Ancuța Gianina Opre

București, 17 mai 2023.
Nr. 64.

ANEXĂ

CERINȚELE DE ACREDITARE
a unui organism de monitorizare a codurilor de conduită în temeiul art. 41 din Regulamentul (UE) 2016/679

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Definiții

1. *responsabil de cod* — asociațiile sau alte organisme care elaborează și supun spre aprobare codul de conduită Autorității de supraveghere competente;

2. *organism de monitorizare* — organismul/comitetul sau o serie de organisme/comitete (interne sau externe responsabililor de cod) care îndeplinește o funcție de monitorizare pentru a constata și a asigura respectarea codului, în conformitate cu art. 41 din Regulamentul general privind protecția datelor;

3. *acreditare* — atestare, prin decizie emisă de președintele Autorității de Supraveghere Competente, a faptului că un organism de monitorizare a codului de conduită îndeplinește cerințele prevăzute la art. 41 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) pentru realizarea monitorizării respectării codului de conduită. Acreditarea unui organism de monitorizare se aplică doar pentru un cod specific.

4. *cod național* — cod care acoperă activitățile de prelucrare dintr-un stat membru;

5. *cod transnațional* — cod care acoperă activitățile de prelucrare din mai multe state membre;

6. *Autoritatea de supraveghere competentă* — autoritatea de supraveghere care este competentă conform art. 55 din Regulamentul general privind protecția datelor, respectiv Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal;

7. *AS vizată* — autoritatea de supraveghere prevăzută la art. 4 pct. (22) din Regulamentul general privind protecția datelor.

SECȚIUNEA a 2-a

Considerații generale și temeii legal

1. Potrivit art. 41 alin. (1) din Regulamentul general privind protecția datelor, codurile de conduită naționale trebuie să fie monitorizate de către un organism de monitorizare care este parte a codului de conduită și este acreditat de Autoritatea de supraveghere competentă.

2. Potrivit art. 41 alin. (6) din Regulamentul general privind protecția datelor, fac excepție de la obligația menționată la pct. 1 prelucrările de date efectuate de autoritățile și organismele

publice, așa cum sunt prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare. Această excepție nu afectează punerea în aplicare a unor mecanisme eficiente de monitorizare a unui cod, precum adaptarea cerințelor de audit existente, astfel încât să includă monitorizarea codului.

3. În concordanță cu paragrafele 64 și 65 din Orientările nr. 1/2019, organismul de monitorizare poate fi extern sau intern, cu condiția ca, în ambele cazuri, organismul respectiv să îndeplinească prezentele cerințe de acreditare. Un organism de monitorizare intern ar putea include un comitet intern ad-hoc sau un departament separat, independent, din cadrul responsabilului de cod. Un organism de monitorizare intern nu se poate înființa în cadrul unui membru al codului.

4. Pentru a fi acreditat, organismul de monitorizare trebuie să îndeplinească prezentele cerințe de acreditare, stabilite în conformitate cu art. 41 alin. (2) din Regulamentul general privind protecția datelor, secțiunea 12 din Orientările nr. 1/2019 și Orientările nr. 04/2021 și avizate de Comitetul european pentru protecția datelor prin Avizul nr. 3/2023.

5. Se acreditează organismul de monitorizare care dispune de un nivel adecvat de expertiză în legătură cu obiectul codului de conduită specific pe care îl monitorizează. Monitorizarea unui alt cod de conduită specific necesită o nouă acreditare a organismului respectiv.

6. În cazul în care se constată că nu mai sunt îndeplinite cerințele de acreditare sau că măsurile luate de organismul în cauză încalcă Regulamentul general privind protecția datelor, Autoritatea de supraveghere competentă revocă acreditarea organismului menționat la pct. (1), potrivit procedurii prevăzute la capitolul IV din prezentele cerințe.

7. Acreditarea se reînnoiește ori de câte ori intervin modificări care afectează capacitatea de exercitare a funcțiilor de independență și eficiență a organismului de monitorizare sau modificarea ori extinderea codului de conduită. În cazul unor modificări substanțiale ale organismului de monitorizare legate de capacitatea organismului de monitorizare de a funcționa independent și eficient, o astfel de revizuire va fi întotdeauna efectuată.

8. Organismul de monitorizare transmite Autorității de supraveghere competente o cerere de reînnoire a acreditării, însoțită de întreaga documentație necesară pentru a demonstra îndeplinirea cerințelor și cu indicarea, în mod special, a informațiilor actualizate necesare.

9. Procedura de acreditare și de reînnoire a acreditării se efectuează în scris, iar întreaga documentație aferentă se transmite Autorității de supraveghere competente în limba română.

10. Cererea de acreditare trebuie să cuprindă informațiile necesare pentru identificarea și contactarea organismului de monitorizare și a reprezentanților legali ai acestuia, în concordanță cu statutul juridic al organismului.

CAPITOLUL II

Cerințe de acreditare pentru organismele de monitorizare

SECȚIUNEA 1

Independență

SUBSECȚIUNEA 1.1

Independență și imparțialitate

1. Potrivit art. 41 alin. (2) lit. a) din Regulamentul general privind protecția datelor, organismul de monitorizare trebuie să demonstreze Autorității de supraveghere competente faptul că este independent în mod adecvat față de membrii codului și de profesia, industria sau sectorul căruia îi este aplicabil codul.

2. Independența organismului de monitorizare poate fi demonstrată printr-o serie de reguli și proceduri formale pentru numirea, mandatul și funcționarea organismului de monitorizare. Aceste reguli și proceduri vor permite organismului de monitorizare să efectueze monitorizarea respectării unui cod de conduită în deplină autonomie, fără a fi direct sau indirect influențat sau supus vreunei forme de presiune care i-ar putea afecta deciziile. Aceasta înseamnă că organismul de monitorizare nu ar trebui să fie în măsură să primească nicio instrucțiune cu privire la exercitarea sarcinilor sale de la membrii codului, profesia, industria sau sectorul căruia i se aplică codul sau de la însuși proprietarul codului.

3. Organismul de monitorizare trebuie să demonstreze imparțialitate și independență în raport cu patru domenii principale: procedurile juridice și decizionale, resursele financiare, resursele și structura organizațională și responsabilitatea.

SUBSECȚIUNEA 1.2

Structură organizatorică și funcționare

1. În cazul în care se propune un organism de monitorizare intern, acesta trebuie să aibă personal propriu, conducere, responsabilitate și funcții separate de alte domenii ale organizației. Acest lucru se poate realiza în diferite moduri, cum ar fi prin utilizarea unor bariere organizatorice și de informare eficiente și a unor structuri separate de gestionare a raportării pentru asociație și pentru organismul de monitorizare.

2. Organismul de monitorizare își asumă responsabilitatea pentru activitățile sale, trebuie să poată acționa independent de instrucțiuni și să fie protejat, atât de proprietarul codului, cât și de la membrii codului, împotriva oricărei demiteri sau sancțiuni, directe sau indirecte, pentru îndeplinirea sarcinii sale.

3. Independența ar putea necesita ca un consultant extern sau o altă parte care a participat la elaborarea codului de conduită să trebuiască să demonstreze că au existat garanții adecvate pentru a atenua în mod suficient riscul cu privire la independență sau un conflict de interese. Organismul de monitorizare trebuie să prezinte dovezi cu privire la caracterul oportun al mecanismelor care ar identifica și ar atenua în mod satisfăcător aceste riscuri.

4. Organismul de monitorizare trebuie să identifice în mod continuu riscurile la adresa independenței sale, cum ar fi activitățile sale și riscurile aferente relațiilor sale.

5. În cazul în care se identifică un risc la adresa independenței, organismul de monitorizare trebuie să demonstreze modul în care elimină sau reduce riscul respectiv și utilizează un mecanism adecvat pentru garantarea independenței.

SUBSECȚIUNEA 1.3

Buget și resurse

1. Organismul de monitorizare trebuie să demonstreze autonomia deplină în gestionarea bugetului și a altor resurse, în special în cazurile în care organismul de monitorizare este intern. Modalitatea de obținere a resurselor financiare nu poate afecta independența organismului de monitorizare.

2. Organismul de monitorizare trebuie să acționeze în mod independent în ceea ce privește alegerea și aplicarea sancțiunilor împotriva unui operator sau a unei persoane împuternicite de către operator care aderă la cod.

3. Indiferent dacă organismul de monitorizare este intern sau extern, acesta va avea un buget specific separat și trebuie să își poată gestiona bugetul și resursele în mod independent de responsabilii de cod și de membrii care intră sub incidența domeniului de aplicare a codului în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor și exercitarea competențelor sale.

4. Resursele organismului de monitorizare trebuie să fie proporționale cu numărul, mărimea și complexitatea membrilor codului, natura și scopul activității, precum și cu riscurile asociate operațiunilor de prelucrare.

SUBSECȚIUNEA 1.4

Răspundere

1. Organismul de monitorizare trebuie să demonstreze că este responsabil pentru deciziile și acțiunile sale, pentru a fi considerat independent.

2. Organismul de monitorizare trebuie să demonstreze că personalul său deține cunoștințele și experiența necesare în legătură cu domeniul de activitate al aplicării codului, al legislației privind protecția datelor și efectuării de audituri, în vederea îndeplinirii cerințelor de monitorizare într-o manieră eficientă.

3. Orice decizie luată de organismul de monitorizare cu privire la funcțiile sale nu poate fi supusă aprobării responsabilului de cod sau vreunei alte entități.

4. Organismul de monitorizare furnizează Autorității de supraveghere competente dovezi cu privire la independența acestuia în ceea ce privește responsabilitatea. Astfel de dovezi pot fi demonstrate prin proceduri de lucru, reguli formale de numire și sarcini ale personalului, proceduri interne (cum ar fi procedurile de pregătire a personalului), alocarea rolurilor și structurilor adecvate în organizație, descrierea procesului de luare a deciziilor de către organismul de monitorizare.

5. Organismul de monitorizare și personalul acestuia trebuie să respecte confidențialitatea cu privire la informațiile și documentele obținute sau create în legătură cu exercitarea atribuțiilor, cu excepția situațiilor prevăzute de lege.

SECȚIUNEA a 2-a

Conflictul de interese

1. Conform art. 41 alin. (2) lit. d) din Regulamentul general privind protecția datelor, organismul de monitorizare trebuie să demonstreze Autorității de supraveghere competente că exercitarea sarcinilor și atribuțiilor organismului nu conduce la un conflict de interese. Un exemplu de situație de conflict de interese ar fi cazul în care personalul care efectuează audituri sau ia decizii în numele unui organism de monitorizare a lucrat anterior pentru proprietarul codului sau pentru oricare dintre organizațiile care aderă la cod.

2. Responsabilii de cod trebuie să demonstreze că organismul de monitorizare propus nu va întreprinde acțiuni incompatibile cu sarcinile și atribuțiile sale și că există garanții pentru a asigura că acesta nu va desfășura activități incompatibile. Astfel, procedurile și măsurile puse în aplicare pentru evitarea conflictului de interese vor asigura că organismul de monitorizare se abține de la orice acțiune incompatibilă cu sarcinile și atribuțiile sale.

3. Organismul de monitorizare trebuie să rămână independent de orice influență externă directă sau indirectă și nici nu va solicita sau accepta instrucțiuni de la alte persoane, organizații sau asociații.

4. Organismul de monitorizare trebuie să aibă personal propriu, recrutat de organismul în cauză sau de alt organism independent al codului, iar personalul trebuie să fie subordonat exclusiv organismelor respective.

5. Personalul organismului de monitorizare trebuie să raporteze intern orice situații care ar putea să prezinte riscuri de afectare a independenței sau de creare a unor conflicte de interes.

6. În cazul unui organism de monitorizare intern, acesta va fi protejat de orice fel de sancțiuni sau interferențe directe sau indirecte din partea responsabilului de cod, a altor organisme relevante sau a membrilor codului ca urmare a îndeplinirii sarcinilor sale.

SECȚIUNEA a 3-a

Expertiza

1. Potrivit art. 41 alin. (1) din Regulamentul general privind protecția datelor, monitorizarea respectării unui cod de conduită în temeiul art. 40 din același regulament se realizează de un organism de monitorizare care are nivelul de expertiză necesar pentru a-și îndeplini rolul într-un mod eficace și care demonstrează aceasta Autorității de supraveghere competente. Prin urmare, acest lucru poate fi demonstrat prin expertiză, experiență și cunoștințe în ceea ce privește legislația privind protecția datelor, precum și sectorul specific sau activitatea de prelucrare.

2. Dovezile nivelului de expertiză trebuie să includă detalii cu privire la cunoștințele și experiența organismului în ceea ce privește legislația din domeniul protecției datelor, precum și sectorul specific sau activitatea de prelucrare specifică, cum ar fi:

— capacitatea de a indica o experiență anterioară în ceea ce privește o funcție de monitorizare pentru un sector;

— o înțelegere aprofundată a problemelor legate de protecția datelor și cunoștințele de specialitate cu privire la activitățile de prelucrare specifice care fac obiectul codului.

3. În plus, ar trebui luați în considerare și alți factori, cum ar fi dimensiunea sectorului în cauză, diferitele interese implicate și riscurile activităților de prelucrare.

4. Personalul organismului de monitorizare propus trebuie să aibă experiență și formare operațională adecvată pentru a asigura monitorizarea conformității, cum ar fi în domeniul activităților de audit, monitorizare sau asigurare a calității.

SECȚIUNEA a 4-a

Procedurile și structurile stabilite

1. Conform art. 41 alin. (2) lit. b) din Regulamentul general privind protecția datelor, organismul de monitorizare trebuie să dispună de structuri de guvernare și de proceduri cuprinzătoare de verificare care să îi permită:

— să evalueze în mod adecvat eligibilitatea operatorilor și a persoanelor împuternicite de operatori de a adera la cod și de a-l respecta;

— să monitorizeze în mod adecvat respectarea dispozițiilor codului de către operatori și persoanele împuternicite de operatori;

— să realizeze în mod adecvat evaluări ale funcționării codului.

2. Procedurile și structurile pentru monitorizarea activă și eficace a respectării codului de către membri pot include audituri aleatorii sau inopinate, inspecții anuale, raportări periodice, utilizarea de chestionare.

3. Procedurile de monitorizare pot fi concepute diferit, cu condiția ca acestea să ia în considerare factori, cum ar fi: riscurile legate de prelucrarea datelor în domeniul de aplicare a codului, plângerile primite sau incidentele specifice, numărul de membri ai codului.

4. Pot fi luate în considerare publicarea rapoartelor de audit, precum și constatările rapoartelor periodice ale operatorilor și ale persoanelor împuternicite de către operatori în domeniul de aplicare a codului.

5. Responsabilii de cod trebuie să demonstreze că organismul de monitorizare dispune de resurse adecvate și de personalul necesar pentru a-și îndeplini sarcinile într-un mod adecvat.

6. Resursele organismului de monitorizare trebuie să îndeplinească și condițiile prevăzute la subsecțiunea 1.3 pct. 4 din prezentele cerințe.

SECȚIUNEA a 5-a

Soluționarea transparentă a plângerilor

1. Conform art. 41 alin. (2) lit. c) din Regulamentul general privind protecția datelor, organismul de monitorizare trebuie să stabilească proceduri eficiente și structuri interne care să poată trata plângerile la nivelul organismului de monitorizare într-un mod imparțial și transparent și în cadrul unor termene rezonabile. În urma plângerii primite, organismul de monitorizare informează reclamantul cu privire la progresul sau rezultatul plângerii în termen de trei luni de la data primirii plângerii.

2. Organismul de monitorizare trebuie să dispună de o procedură de tratare a plângerilor accesibilă publicului, precum și de resurse suficiente pentru a gestiona plângerile și pentru a asigura faptul că deciziile organismului sunt puse la dispoziția publicului. În același timp, deciziile organismului de monitorizare vor fi disponibile publicului conform procedurii de soluționare a plângerilor. Organismul de monitorizare pune la dispoziția Autorității de supraveghere competente sau, după caz, autorităților de supraveghere vizate evidențele interne rezultate din soluționarea plângerilor, la cererea acestora.

3. Organismul de monitorizare trebuie să aibă proceduri eficiente pentru a asigura respectarea codului de către operatori și persoanele împuternicite de operatori, cum ar fi competența de a aplica măsuri corective imediate în vederea încetării încălcării și evitarea reparației încălcării în viitor, precum:

— suspendarea temporară din cod a membrului până la adoptarea unor măsuri de remediere;

— excluderea definitivă din cod a unui operator sau a unei persoane împuternicite de către operator atunci când acesta/aceasta acționează în afara condițiilor stabilite de codul de conduită;

— emiterea unei avertizări;

— raportarea către Comitetul european pentru protecția datelor a membrului în cauză, în cazul monitorizării codurilor transfrontaliere, și raportarea către Autoritatea de supraveghere competentă în cazul codurilor naționale;

— emiterea unei notificări oficiale prin care se solicită punerea în aplicare a unor acțiuni specifice într-un anumit termen precizat.

4. Organismul de monitorizare ar putea publica măsurile luate, în special în cazul în care există încălcări grave ale codului de conduită.

5. Dacă este necesar, organismul de monitorizare va informa în scris membrul codului, responsabilul de cod, Autoritatea de supraveghere competentă și toate autoritățile de supraveghere vizate cu privire la măsurile adoptate și la motivele care le-au determinat, fără întârzieri nejustificate.

6. În cazul în care se poate identifica o autoritate de supraveghere principală pentru un membru al unui cod transnațional, organismul de monitorizare informează în mod adecvat această autoritate cu privire la acțiunile sale.

SECȚIUNEA a 6-a**Comunicarea cu Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal**

1. Organismul de monitorizare trebuie să dispună de o procedură de comunicare eficientă a oricăror acțiuni desfășurate de acesta cu privire la codul de conduită pe care îl monitorizează, către Autoritatea de supraveghere competentă și, după caz, către alte autorități de supraveghere.

2. Comunicarea cu Autoritatea de supraveghere competentă poate include aspecte precum deciziile cu privire la măsurile adoptate în cazurile de încălcare a codului de către un membru al codului, furnizarea de rapoarte periodice cu privire la monitorizarea codului sau evaluarea ori transmiterea constatărilor în urma auditării codului.

3. Măsurile luate de către organismul de monitorizare nu aduc atingere sarcinilor și competențelor Autorității de supraveghere competente și capitolului VIII din Regulamentul general privind protecția datelor.

SECȚIUNEA a 7-a**Mecanisme de revizuire**

1. Codul de conduită trebuie să stabilească mecanisme de revizuire adecvate pentru a asigura faptul că rămâne relevant și contribuie în continuare la buna aplicare a Regulamentului general privind protecția datelor.

2. Organismul de monitorizare trebuie să dispună de proceduri prin care să fie puse în aplicare mecanisme de revizuire pentru adaptarea codului la orice modificări ale aplicării sau interpretării legislației sau în cazul în care există evoluții tehnologice noi care ar putea avea impact asupra prelucrării datelor efectuate de membrii codului sau asupra dispozițiilor codului.

3. Activitatea de actualizare a codului de conduită intră în responsabilitatea proprietarului codului.

SECȚIUNEA a 8-a**Statutul juridic al organismului de monitorizare**

1. Organismul de monitorizare propus — intern sau extern — și structurile de guvernare conexe trebuie să aibă un statut juridic corespunzător, astfel încât să poată demonstra că au competențele adecvate pentru a-și îndeplini rolul conform art. 41 alin. (4) din Regulamentul general privind protecția datelor.

2. Organismul de monitorizare propus trebuie să aibă un statut juridic corespunzător care să asigure faptul că măsura amenințării prevăzute de dispozițiile art. 83 alin. (4) lit. c) din Regulamentul general privind protecția datelor poate fi aplicată și adusă la îndeplinire.

3. Organismul de monitorizare trebuie să demonstreze că este capabil să furnizeze mecanismul de monitorizare al codului de conduită într-o perioadă de timp adecvată. Pentru a demonstra continuitatea funcției de monitorizare, organismul de monitorizare demonstrează că are suficiente resurse financiare și de altă natură, precum și procedurile necesare.

4. Organismul de monitorizare nu are voie să recurgă la subcontractanți.

5. Statutul juridic se demonstrează cu documente adecvate structurii organismului de monitorizare potrivit legislației aplicabile.

6. Organismul de monitorizare propus trebuie să aibă sediul stabilit în Spațiul Economic European.

CAPITOLUL III**Codurile aprobate**

1. După aprobarea codului de conduită, organismul de monitorizare va colabora îndeaproape cu Autoritatea de supraveghere competentă în ceea ce privește cerințele de raportare care rezultă din cod.

2. Organismul de monitorizare va acționa în calitate de punct de contact principal și de coordonator cu privire la orice probleme care pot apărea în legătură cu codul.

3. Natura și conținutul codului vor determina rolurile părților interesate relevante în ceea ce privește asigurarea respectării codului și a Regulamentului general privind protecția datelor, fără a se aduce atingere sarcinilor și competențelor Autorității de supraveghere competente în acest sens.

4. Orice modificări sau extinderi ulterioare ale codului de conduită vor fi supuse aprobării Autorității de supraveghere competente sau altei autorități de supraveghere, după caz. Modificările care afectează aplicarea codului și necesită aprobare ar putea include, de exemplu, adăugarea unei noi dispoziții în cod, fără ca aceasta să vizeze actualizarea unei trimiteri la denumirea unei organizații sau alte modificări minore care nu au un impact asupra funcționării codului. Modificările care nu afectează aplicarea codului vor fi aduse la cunoștința Autorității de supraveghere competente.

5. Orice noi organisme de monitorizare ale codului vor fi supuse acreditării de către Autoritatea de supraveghere competentă.

CAPITOLUL IV**Revocarea unui organism de monitorizare**

1. În cazul în care organismul de monitorizare nu mai îndeplinește prezentele cerințe pentru acreditare sau măsurile luate de organism încalcă dispozițiile Regulamentului general privind protecția datelor, Autoritatea de supraveghere competentă revocă acreditarea organismului de monitorizare conform art. 41 alin. (5) din Regulamentul general privind protecția datelor.

2. Anterior luării măsurii revocării, Autoritatea de supraveghere competentă acordă organismului de monitorizare posibilitatea de a soluționa de urgență problemele sau de a efectua îmbunătățirile adecvate într-un termen convenit.

3. În cazul unui organism de monitorizare unic pentru un cod, consecințele revocării acreditării pot include suspendarea sau retragerea permanentă a codului respectiv ca urmare a faptului că respectarea acestuia nu mai este monitorizată.

4. În cazul codurilor transnaționale, Autoritatea de supraveghere competentă informează toate autoritățile de supraveghere vizate despre adoptarea măsurii de revocare a acreditării organismului de monitorizare. În mod similar, pentru astfel de coduri, ținând cont de importanța eficacității organismului de monitorizare și a codului respectiv, autoritatea de supraveghere vizată informează Autoritatea de supraveghere competentă în cazurile în care se constată că un operator nu respectă codul.

5. În cazurile care implică coduri transnaționale, înainte de stabilirea parametrilor împreună cu organismul de monitorizare pentru a soluționa problemele apărute, Autoritatea de supraveghere competentă colaborează cu autoritatea/autoritățile de supraveghere vizată/vizate cu privire la acest aspect.

6. Decizia de a revoca un organism de monitorizare în cazul prevăzut la pct. 5 se comunică tuturor autorităților de supraveghere vizate și Comitetului european pentru protecția datelor.

7. Responsabilul de cod trebuie să introducă în cod dispoziții adecvate care să prevadă procedura aplicabilă în cazul revocării unui organism de monitorizare.

CAPITOLUL V**Codurile din sectorul public**

1. Potrivit art. 41 alin. (6) din Regulamentul general privind protecția datelor, monitorizarea codurilor de conduită aprobate nu se aplică prelucrării efectuate de autorități și organisme publice.

2. Excepția prevăzută la pct. 1 nu aduce atingere cerinței privind punerea în aplicare a unor mecanisme eficiente de monitorizare a unui cod, care se poate realiza prin adaptarea cerințelor de audit existente, astfel încât să includă monitorizarea codului.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la art. 4 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale

În temeiul:

— prevederilor art. 19 alin. (4) lit. d), ale art. 26 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederilor art. 3² alin. (1) și ale art. 4¹ alin. (1) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării de către Plenul Consiliului Concurenței, se pun în aplicare Instrucțiunile privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la art. 4 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirțoiu

București, 25 mai 2023.
Nr. 594.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la art. 4 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale

În temeiul prevederilor art. 26 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 3² alin. (1) și al art. 4¹ alin. (1) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni.

CAPITOLUL I Introducere

1. Scopul prezentelor instrucțiuni, emise în aplicarea art. 4¹ alin. (1) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*, este de a stabili modalitățile de individualizare a sancțiunilor în cazul săvârșirii unei contravenții prevăzute la art. 4 din lege, ținându-se seama de gravitatea și durata faptei, precum și de alte elemente stabilite de prezentele instrucțiuni și procedura de acordare a unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei fapte de concurență neloială.

2. Metodologia de determinare a cuantumului amenzii se întemeiază pe stabilirea unui nivel de bază care se poate majora în cazul existenței circumstanțelor agravante sau care se poate reduce în cazul existenței circumstanțelor atenuante.

3. Prezentele instrucțiuni prezintă modul general în care se realizează individualizarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței, ținând seama de gravitatea și durata faptei, cu respectarea principiului eficacității, proporționalității și al efectului disuasiv al sancțiunii aplicate.

CAPITOLUL II Individualizarea sancțiunilor aplicate în temeiul art. 4 alin. (1) din lege

SECȚIUNEA 1

Determinarea nivelului de bază

4. Nivelul de bază se determină în funcție de gravitatea și de durata faptei. Nivelul de bază se obține prin însumarea celor două cuantumuri stabilite mai jos, în funcție de gravitate și de durată:

nivel de bază = x (gravitate) + y (durată).

5. Amenzile finale se aplică în limitele minime și maxime expres prevăzute în lege.

SECȚIUNEA a 2-a

Gravitatea

6. Evaluarea gravității unei încălcări se face de la caz la caz, pentru fiecare tip de încălcare, luându-se în considerare toate împrejurările relevante ale cazului.

7. În evaluarea gravității încălcării se iau în considerare, printre altele, natura faptei săvârșite, gradul de pericol social al

faptei săvârșite, evaluarea împrejurărilor în care a fost săvârșită fapta, aprecierea modului și a mijloacelor de săvârșire a acesteia, scopul urmărit, urmarea produsă, precum și circumstanțele personale ale contravenientului.

8. În scopul individualizării sancțiunilor aplicate în temeiul art. 4 alin. (1) din lege se vor avea în vedere, în funcție de caracteristicile și particularitățile cazurilor analizate, următoarele:

a) aprecierea gradului de pericol social — de principiu, în cazul instrumentării acestor cazuri, gradul de pericol social este evaluat și în funcție de importanța sectorului economic în care acestea s-au produs, apreciată în ansamblul economiei naționale. Această evaluare poate fi transpusă în realitate prin identificarea sectorului/domeniului/pieței pe care au avut loc încălcările constatate și aprecierea lor în consecință, ca fiind de importanță mare, medie sau redusă;

b) evaluarea împrejurărilor în care a fost săvârșită fapta — vor fi avute în vedere acele situații în măsură să circumstanțieze săvârșirea încălcării, precum relațiile anterioare existente între părți, contextul economic și social, existența unor evenimente sociale neprevăzute și alte asemenea situații;

c) modul și mijloacele de săvârșire a faptei — acest element prezintă relevanță din perspectiva evaluării modului complex de acțiune, precum și a resurselor utilizate pentru săvârșirea încălcării;

d) scopul urmărit — este important de stabilit măsura în care contravenientul a avut reprezentarea activității și a consecințelor faptelor sale, elemente ce pot fi deduse din examinarea datelor și a împrejurărilor cazului. Astfel, va fi evaluată aptitudinea acestuia de a prevedea rezultatul acțiunilor derulate, pe care le-a urmărit și le-a acceptat. Încălcările săvârșite cu intenție necesită o acțiune deliberată (comunicarea unor informații despre care se știe cu certitudine că nu corespund realității, utilizarea fără acordul deținătorului legitim a informațiilor calificate ca fiind secret comercial în scopul dislocării unui segment de clientelă și alte asemenea situații), care este menită să atingă un scop sau un efect de afectare evidentă a intereselor altei întreprinderi, în timp ce, în cazul culpei, întreprinderea putea, în mod rezonabil, să prevadă că prin comportamentul său va ajunge la aceleași rezultate. Atât intenția, cât și culpa reprezintă forme de vinovăție și atrag răspunderea contravențională în cazul încălcărilor prevăzute de lege;

e) urmarea produsă — evidențierea faptului că încălcarea constatată a afectat, spre exemplu, existența unei concurențe loiale pe piața analizată, prin atingerea adusă imaginii/credibilității/intereselor financiare ale întreprinderii afectate, precum și existența altor efecte, cu privire la concurenți, clienți și consumatori;

f) circumstanțele personale ale contravenientului — pot fi avute în vedere, spre exemplu, dimensiunea întreprinderilor implicate, în sensul stabilirii categoriei din care acestea fac parte, respectiv microîntreprindere, întreprindere mică sau mijlocie ori mare, iar acolo unde este posibil, a cotei de piață a acestora.

9. În funcție de gravitate, contravențiile sancționate potrivit art. 4 alin. (1) din lege se împart în 3 categorii:

a) fapte de gravitate mică

În această categorie se încadrează, în general, practicile de concurență neloială ce au impact pe piețe/sectoare economice de importanță redusă, derulate preponderent pe piețe locale, în care produsele/serviciile afectate nu intră în categoria celor considerate a fi esențiale sau aferente unor sectoare economice cheie. Evaluarea va avea în vedere numărul de întreprinderi care operează pe piața respectivă, în sensul în care existența unui număr mare al acestora, în măsură să indice o concurență ridicată, atribuie practicii, de regulă, un efect minor. De asemenea, un număr redus de consumatori potențial afectați va indica același sens al gravității.

Cota de piață a întreprinderilor afectate în cazul acestor încălcări, atunci când poate fi stabilită, se situează, de regulă, sub pragul de 5% și are importanță din perspectiva dimensionării părților, aspect ce poate fi apreciat prin evaluarea volumului activității economice reflectat în cifra de afaceri realizată de întreprinderi în cursul ultimului exercițiu financiar și/sau a veniturilor realizate din activitatea afectată de practica de concurență neloială analizată. În această categorie pot fi încadrate, de regulă, faptele de denigrare, discreditare sau deturnare a clientelei unei întreprinderi concurente, atunci când prejudiciile aduse activității acestora de realizare a practicii de concurență neloială nu sunt semnificative.

Elemente care pot fi avute în vedere în stabilirea unei gravități mici a practicilor de concurență neloială:

— reducerea portofoliului de clienți cu un procent de până în 25%;

— lipsa unei afectări financiare, imediate a subiectului pasiv al contravenției, ca urmare a săvârșirii practicii de concurență neloială;

— afectarea unui număr redus de participanți la piață;

— piața afectată nu este supusă proceselor inovative și nu este caracterizată de un înalt nivel tehnologic.

În această categorie de fapte pot fi încadrate cele săvârșite de către microîntreprinderi sau întreprinderi mici, definite potrivit prevederilor Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, în considerarea efectelor minore generate pe piață, în această categorie de gravitate pot fi incluse și întreprinderile nou-înființate.

Cuantumul aplicat în cazul sancțiunilor pentru încălcările a căror gravitate a fost stabilită ca fiind mică este următorul:

(i) pentru persoane juridice, o sumă cuprinsă între 50.000 lei și 200.000 lei;

(ii) pentru persoane fizice, o sumă cuprinsă între 5.500 lei și 7.300 lei.

b) fapte de gravitate medie

În această categorie se încadrează, de regulă, faptele de concurență neloială de denigrare, discreditare sau deturnare a clientelei unei întreprinderi concurente a căror modalitate de realizare este complexă și riguroasă în raport cu modalitatea de realizare a celor de gravitate mică, ce au avut loc pe piețe locale/regionale de importanță sau dimensiuni deosebite, și care au un impact mai mare pe piață, dacă acesta poate fi cuantificat, producând efecte mai mari asupra activității întreprinderilor. În această categorie pot fi incluse, de asemenea, și acțiunile speculative, potrivit art. 2 alin. (2) din lege, precum și faptele de natura celor prevăzute la art. 2 alin. (3) din lege, doar în condițiile în care efectul acestora afectează într-o mică măsură activitatea întreprinderilor.

Cota de piață a întreprinderilor afectate în cazul acestor încălcări, atunci când poate fi stabilită, se situează, de regulă, între 5% și 15%, iar din punctul de vedere al dimensiunii părților pot fi avute în vedere întreprinderile mijlocii, definite potrivit prevederilor Legii nr. 346/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Elemente care pot fi avute în vedere în stabilirea unei gravități medii a practicilor de concurență neloială:

— imposibilitatea subiectului pasiv al contravenției, respectiv a întreprinderii afectate, de a-și onora obligațiile comerciale către partenerii săi sau întârzierea considerabilă în realizarea acestora;

— pierderea credibilității întreprinderii afectate prin reducerea portofoliului de clienți cu un procent de peste 25% sau a contractelor acesteia cu furnizorii săi;

— existența unui număr mare de întreprinderi implicate, respectiv mai mult de doi contravenienți sau mai mult de două întreprinderi afectate de practica de concurență neloială;

— existența unui număr redus de întreprinderi concurente pe piață, fapt în măsură să indice o concurență redusă, ce ar putea să atribuie practicii un efect semnificativ.

Cuantumul aplicat în cazul sancțiunilor pentru încălcările a căror gravitate a fost stabilită ca fiind medie este următorul:

- (i) pentru persoane juridice, o sumă cuprinsă între 200.001 lei și 350.000 lei;
- (ii) pentru persoane fizice, o sumă cuprinsă între 7.301 lei și 9.100 lei.

c) fapte de gravitate mare

În această categorie se încadrează, de regulă, acțiunile speculative, potrivit art. 2 alin. (2) din lege, precum și faptele de natura celor prevăzute la art. 2 alin. (3) din lege, atunci când efectul acestora afectează semnificativ activitatea întreprinderilor. Totodată, în această categorie se încadrează și practicile de concurență neloială prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și c) din lege ce au avut loc pe piețe naționale, al căror efect conduce la afectarea semnificativă a activității întreprinderii ce are calitatea de subiect pasiv al contravenției și, în subsidiar, dacă este cazul, a celorlalți participanți pe piață. Din punctul de vedere al dimensiunilor întreprinderilor, în ceea ce privește stabilirea acestui tip de gravitate, vor fi avute în vedere, cu precădere, întreprinderile mari, în considerarea faptului că acestea dispun, de obicei, de cunoștințe și infrastructuri juridice și economice care le permit să aprecieze mai ușor caracterul contravențional al comportamentului lor și consecințele care decurg de aici. De asemenea, atunci când cota de piață poate fi stabilită, aceasta depășește 15%. În cazul acestor încălcări efectul este semnificativ, imediat și cuantificabil, putând fi apreciat prin luarea în considerare a unor elemente precum:

— deschiderea procedurii de insolvență la nivelul întreprinderii afectate de săvârșirea practicilor de concurență neloială;

— pierderea credibilității întreprinderii afectate în ceea ce privește capacitatea acesteia de a contracta credite în sistemul bancar;

— imposibilitatea subiectului pasiv al contravenției, respectiv a întreprinderii afectate, de a-și mai onora obligațiile comerciale către partenerii săi;

— pierderea portofoliului de clienți aparținând întreprinderii care este afectată de săvârșirea practicilor de concurență neloială.

Cuantumul aplicat în cazul sancțiunilor pentru încălcările a căror gravitate a fost stabilită ca fiind mare este următorul:

- (i) pentru persoane juridice, o sumă cuprinsă între 350.001 lei și 500.000 lei;
- (ii) pentru persoane fizice, o sumă cuprinsă între 9.101 lei și 11.000 lei.

10. Încadrarea încălcărilor în cele trei paliere de gravitate precizate anterior necesită evaluarea respectivelor fapte de la caz la caz, elementele identificate neputând fi considerate cumulative. În cazul în care are loc o derogare de la regulile de mai sus, Consiliul Concurenței detaliază motivele pe care aceasta se întemeiază.

SECȚIUNEA a 3-a

Durata

11. Durata încălcărilor pentru contravențiile prevăzute la art. 4 alin. (1) din lege trebuie să fie luată în considerare pentru a distinge între următoarele categorii:

a) încălcări de scurtă durată, mai puțin de un an: nu se aplică niciun cuantum suplimentar;

b) încălcări de durată medie, de la un an la 2 ani: creștere de până la 40% din cuantumul determinat de gravitatea faptei;

c) încălcări de lungă durată, peste 2 ani: creștere a cuantumului amenzii cu până la 20%, pe fiecare an de participare la încălcare, din cuantumul determinat pentru gravitatea faptei.

SECȚIUNEA a 4-a

Adaptarea nivelului de bază

12. La individualizarea amenzilor, Consiliul Concurenței ia în considerare toate circumstanțele cazului care pot conduce la o majorare sau la o diminuare a nivelului de bază.

13. Nivelul de bază poate fi majorat sau redus cu un procent cuprins între 5% și 10% pentru fiecare circumstanță agravantă ori atenuantă reținută, cu excepția circumstanței agravante prevăzute la pct. 14 lit. a).

SECȚIUNEA a 5-a

Circumstanțe agravante

14. Nivelul de bază poate fi majorat atunci când Consiliul Concurenței constată că există circumstanțe agravante precum:

a) săvârșirea de către aceeași persoană juridică/fizică a unei încălcări identice sau similare cu încălcarea constatată printr-o decizie definitivă anterioară a Consiliului Concurenței. Nivelul de bază poate fi majorat cu un procent cuprins între 10% și 25% pentru fiecare astfel de încălcare constatată de Consiliul Concurenței;

b) continuarea încălcării după declanșarea procedurii de cercetare aprofundată de către Consiliul Concurenței;

c) refuzul de a coopera cu Consiliul Concurenței sau obstrucționarea acestuia în desfășurarea cercetării aprofundate.

SECȚIUNEA a 6-a

Circumstanțe atenuante

15. Nivelul de bază al amenzii se poate reduce atunci când Consiliul Concurenței constată că există circumstanțe atenuante precum:

a) persoana juridică/fizică implicată furnizează dovezi că a pus capăt încălcării imediat ce a luat cunoștință de intervenția autorității de concurență prin orice acțiune întreprinsă de aceasta în scopul unei analize preliminare sau al cercetării aprofundate ce vizează posibila încălcare a legii; această situație nu se reține drept circumstanță atenuantă în cazul practicilor speculative;

b) persoana juridică/fizică furnizează dovezi că participarea sa la încălcare, în cazul existenței unei pluralități de contravenienți, este extrem de redusă;

c) persoana juridică/fizică implicată a colaborat în mod efectiv și pe deplin cu Consiliul Concurenței dincolo de obligația sa legală de a coopera;

d) întreprinderea/persoana fizică dovedește încheierea de tranzacții cu persoanele prejudiciate de încălcarea legislației în materia concurenței neloiale cercetate în scopul acordării de despăgubiri pentru prejudiciul cauzat acestora;

e) persoana juridică/fizică sau ce are calitatea de contravenient ia măsuri de remediere a afectării produse ca urmare a practicii de concurență neloială analizate.

SECȚIUNEA a 7-a

Reducerea amenzii în scopul asigurării caracterului proporțional al amenzii

16. La individualizarea sancțiunilor pot fi avute în vedere și veniturile totale anuale ale întreprinderii realizate pe teritoriul României, veniturile realizate la nivelul unui punct de lucru sau alte tipuri de venituri. Astfel, atunci când practica de concurență neloială a fost săvârșită la nivelul tuturor punctelor de lucru deținute de către întreprindere, aceasta nu va beneficia de nicio reducere a nivelului de bază al sancțiunii. Dacă practica de

concurență neloială a fost săvârșită doar la nivelul unuia sau mai multor puncte de lucru, spre exemplu prețurile speculative au fost implementate doar în unele zone, întreprinderea poate beneficia de o reducere a cuantumului amenzii de maximum 50%, prin raportarea veniturilor anuale înregistrate în respectivele locații, în care s-a săvârșit fapta, la veniturile totale anuale ale întreprinderii.

17. Atunci când sunt avute în vedere faptele de natura celor prevăzute la art. 2 alin. (2) și (3) din lege, când fapta de concurență neloială are în vedere doar anumite produse/servicii, întreprinderea poate beneficia de o reducere a cuantumului amenzii de maximum 70%, prin raportarea veniturilor anuale înregistrate din vânzarea respectivelor produse/servicii la veniturile totale anuale ale întreprinderii.

18. Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la pct. 16 și 17 cade în sarcina contravenientului. Astfel, acesta poate prezenta Plenului Consiliului Concurenței, în urma primirii concluziilor cercetării aprofundate, odată cu punctul de vedere exprimat cu privire la faptele imputate, solicitarea de reducere a amenzii însoțită de un raport economico-financiar certificat de un auditor financiar autorizat.

19. Plenul Consiliului Concurenței, în funcție de circumstanțele specifice ale cazului, poate să nu acorde reducerea amenzii chiar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la pct. 16 sau 17, inclusiv atunci când se au în vedere elementele de la pct. 20.

SECȚIUNEA a 8-a

Majorarea specifică pentru realizarea efectului disuasiv și reducerea amenzii pentru imposibilitatea de a plăti

20. Consiliul Concurenței poate lua în considerare necesitatea de a majora amenda astfel încât să se asigure caracterul disuasiv al acesteia, având în vedere dimensiunile și resursele globale de care dispune o întreprindere, sau necesitatea ca amenda să depășească cuantumul câștigurilor realizate ilicit ca urmare a încălcării săvârșite, fără ca amenda să depășească limita maximă prevăzută la art. 4 alin. (1) din lege.

21. Totodată, este necesar să se ia în considerare capacitatea economică efectivă a autorilor încălcării de a produce o pagubă importantă celorlalte întreprinderi și mai ales consumatorilor și, astfel, să se determine cuantumul amenzii la un nivel care să îi asigure acesteia un caracter disuasiv.

22. În circumstanțe excepționale, Consiliul Concurenței poate, la cerere, să țină seama de absența capacității de plată a unei întreprinderi, într-un anumit context social și economic. Simpla constatare a unei situații financiare nefavorabile sau precare nu justifică o reducere a cuantumului amenzii. Reducerea amenzii pe acest considerent poate avea loc doar dacă întreprinderea dovedește, pe baza unor probe obiective, că aplicarea unei amenzi potrivit prezentelor instrucțiuni i-ar pune iremediabil în pericol viabilitatea economică, făcând iminentă ieșirea sa de pe piață. Pentru ca cererea de reducere a amenzii pe motivul incapacității de a plăti să poată fi luată în considerare, aceasta trebuie să conțină cel puțin informațiile și documentele menționate în formularul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele instrucțiuni și să fie transmisă în urma primirii concluziilor cercetării aprofundate, odată cu punctul de vedere exprimat cu privire la faptele imputate.

SECȚIUNEA a 9-a

Acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei fapte anticoncurențiale

23. În cazul contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) din lege, dacă întreprinderea recunoaște în mod expres, clar și neechivoc, răspunderea pentru săvârșirea practicii de concurență neloială sub aspectul dimensiunii sale materiale, geografice și temporale, aceasta determină diminuarea nivelului amenzii cu un procent cuprins între 10% și 20% din nivelul amenzii finale, determinat potrivit prezentelor instrucțiuni.

24. Recunoașterea poate interveni după primirea concluziilor rezultate în urma cercetării aprofundate și până cel târziu la împlinirea termenului acordat pentru exprimarea punctului de vedere cu privire la faptele imputate.

25. Solicitarea întreprinderii în sensul examinării disponibilității autorității de concurență de a se angaja în discuții privind recunoașterea nu constituie o recunoaștere a participării întreprinderii la o încălcare sau a răspunderii sale pentru această încălcare.

26. Refuzul întreprinderilor de a se angaja în procedura de recunoaștere nu reprezintă un refuz de cooperare sau o obstrucționare a procedurii Consiliului Concurenței în sensul prevederilor pct. 14 lit. c).

27. La determinarea cuantumului cu care se reduce amenda pentru recunoaștere, Consiliul Concurenței are în vedere întinderea recunoașterii, astfel:

a) pentru recunoașterea totală a faptei se poate acorda o reducere de maximum 20% din nivelul amenzii finale, determinat potrivit prezentelor instrucțiuni;

b) pentru recunoașterea parțială a faptei se poate acorda o reducere de maximum 15% din nivelul amenzii finale, determinat potrivit prezentelor instrucțiuni.

28. În cazul acordării reducerii cuantumului amenzii pentru recunoașterea faptei, amenda aplicată nu poate fi mai mică decât limita minimă prevăzută la art. 4 alin. (1) din lege.

29. Exercițarea de către persoanele fizice sau juridice a acțiunii în anulare a deciziei Consiliului Concurenței, în privința aspectelor care fac obiectul recunoașterii, atrage pierderea beneficiului ce vizează reducerea cuantumului amenzii. La solicitarea Consiliului Concurenței, instanța va soluționa acțiunea în anulare înlăturând beneficiul reducerii acordat pentru recunoaștere și va stabili amenda în consecință.

30. Dispozițiile din prezenta secțiune cu privire la instituția recunoașterii se completează cu prevederile Regulamentului privind procedura de constatare și sancționare a practicilor de concurență neloială.

CAPITOLUL III

Individualizarea sancțiunilor aplicate în temeiul art. 4 alin. (5) și (6) din lege

SECȚIUNEA 1

Determinarea nivelului de bază

31. Nivelul de bază se determină în funcție de gravitatea și de durata faptei. Nivelul de bază se obține prin însumarea celor două cantumuri stabilite mai jos, în funcție de gravitate și de durată:

nivel de bază = x (gravitate) + y (durată)

32. Amenzile finale se aplică în limitele minime și maxime expres prevăzute în lege.

SECȚIUNEA a 2-a**Gravitatea**

33. Evaluarea gravității unei încălcări se face de la caz la caz, pentru fiecare tip de încălcare, luându-se în considerare toate împrejurările relevante ale cazului.

34. În funcție de gravitate, contravențiile sancționate potrivit art. 4 alin. (5) și (6) din lege se împart în 3 categorii:

a) încălcări de gravitate mică

Cuantumul aplicat în cazul sancțiunilor pentru încălcările a căror gravitate a fost stabilită ca fiind mică este următorul:

(i) pentru întreprinderi, o sumă cuprinsă între 10.000 lei și 40.000 lei;

(ii) pentru autorități și instituții publice, o sumă cuprinsă între 5.000 lei și 20.000 lei;

(iii) pentru persoane fizice, o sumă cuprinsă între 600 lei și 1.200 lei.

b) încălcări de gravitate medie

Cuantumul aplicat în cazul sancțiunilor pentru încălcările a căror gravitate a fost stabilită ca fiind medie este următorul:

(i) pentru întreprinderi, o sumă cuprinsă între 40.001 lei și 70.000 lei;

(ii) pentru autorități și instituții publice, o sumă cuprinsă între 20.001 lei și 35.000 lei;

(iii) pentru persoane fizice, o sumă cuprinsă între 1.201 lei și 1.800 lei.

c) încălcări de gravitate mare

Cuantumul aplicat în cazul sancțiunilor pentru încălcările a căror gravitate a fost stabilită ca fiind mare este următorul:

(i) pentru întreprinderi, o sumă cuprinsă între 70.001 lei și 100.000 lei;

(ii) pentru autorități și instituții publice, o sumă cuprinsă între 35.001 lei și 50.000 lei;

(iii) pentru persoane fizice, o sumă cuprinsă între 1.801 lei și 2.500 lei.

35. Pentru evaluarea gravității contravenției prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din lege vor fi avute în vedere, printre altele, împrejurările în care s-a realizat fapta, în special dacă informațiile solicitate puteau avea un impact semnificativ asupra soluționării cazului aflat în analiza Consiliului Concurenței, datorită naturii, importanței și caracterului util ale acestora.

36. Contravențiile prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. b) și c) din lege sunt considerate, de regulă, a fi fapte de gravitate mare și vor fi încadrate ca atare. Inspecția reprezintă cel mai important mijloc prin care pot fi găsite dovezi ale unor posibile încălcări ale regulilor de concurență loială. Prin refuzul de a se supune unei inspecții dispuse de autoritatea de concurență este compromis caracterul inopinat al acesteia, existând posibilitatea ca documentele în legătură cu obiectul și scopul cercetării aprofundate, aflate la sediul întreprinderii care se opune inspecției, să fie modificate, ascunse, distruse total ori parțial. Prin astfel de acțiuni se periclitează exercitarea efectivă a atribuțiilor conferite prin lege Consiliului Concurenței.

37. Pentru evaluarea gravității contravenției prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. d) din lege va fi avut în vedere gradul de nerespectare a măsurilor impuse de Consiliul Concurenței.

SECȚIUNEA a 3-a**Durata**

38. Durata încălcărilor pentru contravențiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din lege trebuie să fie luată în considerare pentru a distinge între următoarele categorii:

a) încălcări de scurtă durată, respectiv mai puțin de 15 zile sau cu consumare instantanee: nu se aplică niciun cuantum suplimentar;

b) încălcări de durată medie, respectiv între 15 și 30 de zile: creștere de până la 50% din cuantumul determinat de gravitatea faptei;

c) încălcări de lungă durată, respectiv peste 30 de zile: creștere de până la 100% din cuantumul determinat de gravitatea faptei.

SECȚIUNEA a 4-a**Adaptarea nivelului de bază**

39. La individualizarea amenzilor, Consiliul Concurenței ia în considerare toate circumstanțele cazului care pot conduce la o majorare sau la o diminuare a nivelului de bază.

40. Nivelul de bază poate fi majorat sau redus cu un procent cuprins între 5% și 10% pentru fiecare circumstanță agravantă ori atenuantă reținută.

SECȚIUNEA a 5-a**Circumstanțe agravante**

41. Nivelul de bază poate fi majorat atunci când Consiliul Concurenței constată că există circumstanțe agravante precum:

a) săvârșirea de către aceeași persoană juridică/fizică a unei încălcări identice sau similare cu încălcarea constatată printr-o decizie definitivă anterioară a Consiliului Concurenței sau prin proces-verbal întocmit de inspectorii de concurență, rămas definitiv;

b) experiența anterioară în ceea ce privește procedurile desfășurate în fața autorității de concurență;

c) măsurile de intimidare asupra unor persoane juridice/fizice pentru a le determina să nu furnizeze informațiile solicitate de către Consiliul Concurenței sau să le furnizeze de o manieră inexactă ori incompletă sau orice încercare de a determina astfel de atitudini.

SECȚIUNEA a 6-a**Circumstanțe atenuante**

42. Nivelul de bază al amenzii se poate reduce atunci când Consiliul Concurenței constată că există circumstanțe atenuante precum:

a) colaborarea efectivă cu Consiliul Concurenței în cursul procedurilor, dincolo de obligația legală de a coopera;

b) încetarea încălcării din propria voință a făptuitorului.

CAPITOLUL IV**Alte prevederi**

43. Atunci când, în urma aplicării criteriilor de individualizare prevăzute în prezentele instrucțiuni, limitele minime, respectiv cele maxime prevăzute de lege sunt depășite, amenda aplicată va fi stabilită la nivelul limitei minime, respectiv al celei maxime prevăzute de art. 4 alin. (1) din lege.

44. Dacă aceeași persoană, fizică sau juridică, săvârșește mai multe contravenții dintre cele prevăzute la art. 4 din lege, sancțiunile se aplică individual, pentru fiecare contravenție în parte.

CAPITOLUL V**Dispoziții finale**

45. Prezentele instrucțiuni sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

FORMULAR
privind incapacitatea de plată a amenzii

Acest formular este considerat valid doar dacă este însoțit de situațiile financiare pentru ultimii 5 ani financiari încheiați, de situațiile financiare intermediare la care întreprinderea face referire, de situațiile financiare previzionate și de prezentarea metodologiilor și a ipotezelor ce stau la baza previziunilor din cadrul analizei.

I. Analiza situației financiare a întreprinderii, în evoluție, pentru ultimii 5 ani financiari încheiați, care să includă:

1. analiza poziției financiare (analiză ce presupune cuantificarea și interpretarea unor indicatori, precum: situația netă, fondul de rulment, nevoia de fond de rulment, trezoreria netă, cash-flow-ul sau alte asemenea situații);

2. analiza performanței financiare (inclusiv determinarea soldurilor intermediare de gestiune), prin raportare la caracteristicile pieței pe care întreprinderea activează;

3. diagnosticul riscului (atât din punct de vedere static, prin analiza echilibrului financiar din bilanț — indicatori de solvabilitate și lichiditate, precum și din punct de vedere dinamic, prin analiza fluxurilor de trezorerie).

II. Alte informații privind întreprinderea:

1. informații privind activele fixe;

2. informații privind provizioanele;

3. situația creditelor și informații privind relația întreprinderii cu băncile și ceilalți creditori;

4. informații privind principalii acționari și cele privind legăturile financiare ale întreprinderii cu acționarii și filialele;

5. informații privind grupul (descrierea structurii, indicatori privind situația financiară consolidată, legături financiare sau alte asemenea situații);

6. analize privind situația financiară a întreprinderii realizate de experți interni și/sau externi, precum și orice alte informații relevante pentru situația pe care întreprinderea o invocă.

III. Analiza situației financiare intermediare pentru anul curent, însoțită de informațiile aferente perioadelor similare din anii precedenți, pe structura menționată la pct. I.

IV. Argumente privind contextul economic și social și analiza oricăror alte informații specifice domeniului său de activitate, relevante pentru situația pe care întreprinderea o invocă.

V. Previziuni ale situației financiare ale întreprinderii, pentru anul curent și pentru următorii 2 ani, pe structura menționată la pct. I.

Întreprinderea trebuie să realizeze o analiză a diferitelor scenarii, să identifice și să justifice nivelul critic al amenzii, respectiv acea sumă a cărei plată ar pune în pericol existența sa pe piață.

VI. Argumente privind existența unei relații de cauzalitate între plata amenzii și pericolul iremediabil la adresa viabilității economice a întreprinderii.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

